

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij e-mail van 17 april 2018 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen mevrouw drs. B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 17 april 2018;
- het verweerschrift met bijlage d.d. 22 mei 2018.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 14 november 2018, waarbij klager en verweerster aanwezig waren.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

II 1. Verweerster is werkzaam bij de organisatie X, hierna te noemen de organisatie.

Deze organisatie heeft een behandelmethodiek ontwikkeld, die zich specifiek richt op de problematiek binnen samengestelde gezinnen. De werkwijze van de organisatie houdt een specifiek onderdeel in om na te gaan wat er binnen een gezinsdynamiek speelt.

II 2. Klager en zijn partner hebben zich tot de organisatie gewend omdat zij problemen ondervonden in hun situatie als nieuw, samengesteld gezin.

II 3. Van begin december 2017 tot half maart 2018 zijn klager en zijn partner bij verweerster in behandeling geweest.

II 4. De behandeling bestond uit sessies en huiswerkopdrachten. Over de huiswerkopdrachten hebben klager, zijn partner en verweerster per e-mail gecorrespondeerd.

II 5. Tijdens de sessie van 6 maart 2018 heeft klager op enig moment een boksende beweging naar verweerster gemaakt.

II 6. Op 15 maart 2018 heeft verweerster een e-mail aan klager en zijn partner gestuurd met de volgende inhoud:

“Dag A en C,

Ik heb besloten jullie gezamenlijk traject bij X niet voort te zetten.

De schijnboks beweging van A (in combinatie met jouw toelichting hierop en verloop van de vorige sessie) heeft voor mij de werksfeer dermate onprettig en onveilig gemaakt, dat ik van mening ben dat ik vanuit Xmethodiek jullie niet verder kan helpen.

Mocht jij, C, nog behoefte hebben aan een of meerdere individuele gesprekken rondom jouw hulpverleningsvraag mbt jullie gezamenlijk systeem, dan is dat wat mij betreft prima.

*A, mocht jij verder hulpverlening willen rondom jouw vraagstuk binnen jullie samengesteld systeem en spaak lopen van dit traject, dan raad ik je aan dit met je huisarts te bespreken.
Ik wens jullie sterkte en wijsheid in jullie zoektocht hoe jullie relatie vorm te geven en duurzaam te maken!*

Met vriendelijke groet,

B”

Klager heeft hierop als volgt gereageerd per e-mail van 17 maart 2018:

“Hallo B,

Spijtig dat het zo onbevredigend afloopt.

Met betrekking tot jouw advies aan mij om naar de huisarts te gaan teneinde beter te begrijpen waarom dit traject is spaakgelopen: stuur jij het X-dossier naar hem op (en wanneer is het dan daar) of is het de bedoeling dat hij contact opneemt met jou?

CC aan info@X.nl: ik heb nog steeds behoefte aan inzicht in het omgaan met langdurige afwijzing, zoals die zich uit door schijnboksbewegingen, in het samengestelde gezin. We zijn daar met B niet aan toegekomen. Zie onderstaande email-correspondentie en mijn vragen. Valt daar toch iets over te zeggen, al is het maar vanuit de theorie?

Met vriendelijke groet,

A”

Daarop heeft verweerster op 21 maart 2018 de volgende e-mail aan klager gestuurd:

“Dag A,

Ik stuur geen dossier naar de huisarts op. Werkwijze X is dat wij alleen melding maken van traject X en geen inhoudelijke gegevens verstrekken. Middels jouw intakeformulier heb je destijds laten weten dat jij niet wil dat we jouw huisarts op de hoogte stellen van traject X.

Mijn verwijzing naar je huisarts heeft te maken met het feit dat de huisarts in principe op de hoogte is van eerdere hulpverleningstrajecten. En dat de huisarts ook degene is die mee denkt en kijkt en desnoods verwijst naar vervolghulpverlening.

Mocht in dit kader het van belang zijn dat de huisarts met mij overlegt, is hij/zij altijd vrij om mij te bellen. Graag hoor ik dan van jou via de mail dat je mij toestemming geeft om inhoudelijke informatie over het traject te delen met je huisarts (voordat de huisarts mij belt).

Wat betreft je vraag rondom voortdurende afwijzing in samengestelde gezinnen aan info.X, kunnen wij (X) helaas niet ingaan op jouw vraag. Wellicht kun je jouw vraag rondom omgaan met afwijzing ook meenemen naar je huisarts, indien je daar verder gaat kijken wat er voor jou nodig is aan passende hulpverlening. Helaas valt dat buiten het bereik van X (zie vorige mail over veiligheid).

Groet,

B”

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen.

1. Klager is ontevreden over de door verweerster toegepaste behandelmethode, - een door de organisatie ontwikkelde methode die zich richt op *'omgaan met het samengestelde gezin'*, en over de wijze waarop verweerster deze heeft uitgevoerd. Hij acht de uitvoering door verweerster onder de maat.
2. Klager verwijt verweerster voorts dat zij de behandelrelatie heeft verbroken en hem en zijn partner *'in de kou heeft laten staan'* door geen vragen te willen beantwoorden en hen niet naar een collega te verwijzen.
Klager zegt nu *'met een onaf traject en onbeantwoorde vragen te zitten'*.

Klager acht verweersters handelwijze onprofessioneel en in strijd met de artikelen 13, 18, 19 en 45 van de Beroepscode 2015.

IV Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist en daartoe onder meer, zakelijk weergegeven, het volgende gesteld.

IV 1. Verweerster stelt dat er onderzoek is gedaan naar de aard, effecten en gevolgen van de X-methodiek en dat met deze methodiek, die doorgaans uit ongeveer zes sessies bestaat, goede resultaten worden geboekt. Volgens verweerster komt het een enkele keer voor dat een cliënt niet uit de voeten kan met de ervaringsgerichte oefeningen en niet de passende vaardigheden bezit om inzichten uit de observatie-oefeningen te halen, oefeningen waarbij de cliënt leert over eigen gedrag/gevoel/handelen en het effect daarvan op de omgeving en zichzelf.

De wijze waarop klager deelnam aan de oefeningen en de manier waarop hij de huiswerkopdrachten uitvoerde deden verweerster naar haar zeggen zelf ook ten sterkste twijfelen of de methodiek wel bij klager aansloot.

IV 2. Volgens verweerster was de doorslaggevende reden om het traject te beëindigen het grensoverschrijdende gedrag van klager tijdens de vierde sessie, op 6 maart 2018, toen hij op ongeveer 20 cm. afstand van haar gezicht een boksende beweging in haar richting maakte.

Naar haar zeggen verklaarde klager dit gedrag door op te merken dat hij wilde dat zij ook zou ervaren wat hij ervaaarde in het gezin van zijn partner, en toonde hij geen gevoelens van spijt hierover.

Verweerster stelt dat zij na overleg met haar team heeft besloten het traject te beëindigen, omdat dit traject ontoereikend was voor de intrapersoonlijke problematiek van klager.

IV 3. Verweerster zegt gezien de e-mails die klager haar zond betreffende de observatieoefening en werkmethoediek, sterke twijfels te hebben gekregen of de X-methodiek wel aansloot bij klager, mede gelet op het door klager verleggen van de focus van het hulpverleningstraject naar haar als hulpverlener.

IV 4. Volgens verweerster heeft zij klager verwezen naar zijn huisarts om hem de gelegenheid te bieden om desgewenst via die weg passende hulpverlening te verkrijgen.

IV 5. Verweerster ontkent dat zij irreële verwachtingen heeft gewekt. Zij verwijst naar de verschillende e-mails die zij tijdens het traject in antwoord op vragen van klager naar hem (en zijn partner) heeft gestuurd en die klager als bijlage 3 bij zijn klacht heeft overgelegd.

V De overwegingen van het College

Ten aanzien van de klacht overweegt het College als volgt.

Ad klachtonderdeel 1:

Het College is van oordeel dat verweerster er op goede gronden van uit kon gaan dat de X-methodiek in het geval van klager en zijn partner een adequate en passende behandelmethodede zou kunnen zijn. Dat verweerster met de therapie is begonnen en een aantal sessies heeft uitgevoerd acht het College dan ook geenszins tuchtrechtelijk verwijtbaar. Het College heeft uit de stukken en de verklaringen van partijen ter zitting niet kunnen afleiden dat de uitvoering door verweerster ‘onder de maat’ was. Naar het oordeel van het College is het begrijpelijk dat verweerster niet meteen inzag dat deze methode voor klager niet geschikt was en dat zij heeft geprobeerd de behandeling een kans te geven. Ter zitting is gebleken dat verweerster er pas later van op de hoogte was dat inmiddels een verandering was opgetreden in de woonsituatie van klager en zijn partner. Dit kan ook tot onduidelijkheid ten aanzien van de interpretatie door verweerster van klagers gedrag tijdens de sessies en zijn uitvoering van de huiswerkopdrachten hebben geleid. Gaandeweg de behandeling constateerden kennelijk zowel klager als verweerster dat deze voor klager, anders dan voor zijn partner, niet werkte. De beoordeling van verweersters handelwijze rondom die constatering en de uiteindelijke beëindiging door verweerster van de behandeling komt aan de orde in de overwegingen bij klachtonderdeel 2. Het eerste klachtonderdeel is ongegrond.

Ad klachtonderdeel 2:

Ten aanzien van de wijze van beëindiging van de behandeling door verweerster overweegt het College het volgende.

Het College is van oordeel dat verweerster na haar constatering dat de behandelmethodede niet aansloeg bij klager, gevoegd bij het incident met de boksbeweging, mocht besluiten de therapie te beëindigen. Verweerster heeft hierover terecht eerst de uitkomsten van intercollegiaal overleg cq intervisie afgewacht.

Verweersters e-mail van 15 maart 2018 met onderstaande tekst:

“Dag A en C,

Ik heb besloten jullie gezamenlijk traject bij X niet voort te zetten.

De schijnboksbeweging van A (in combinatie met jouw toelichting hierop en verloop van de vorige sessie) heeft voor mij de werksfeer dermate onprettig en onveilig gemaakt, dat ik van mening ben dat ik vanuit Xmethodiek jullie niet verder kan helpen.

Mocht jij, C, nog behoefte hebben aan een of meerdere individuele gesprekken rondom jouw hulpverleningsvraag mbt jullie gezamenlijk systeem, dan is dat wat mij betreft prima.

A, mocht jij verder hulpverlening willen rondom jouw vraagstuk binnen jullie samengesteld systeem en spaak lopen van dit traject, dan raad ik je aan dit met je huisarts te bespreken.

Ik wens jullie sterkte en wijsheid in jullie zoektocht hoe jullie relatie vorm te geven en duurzaam te maken!

Met vriendelijke groet,

B”

was naar het oordeel van het College echter een te zakelijke en te beknopte manier om klager en zijn partner mede te delen dat de behandeling werd beëindigd.

Het had de voorkeur verdiend om klager en zijn partner uit te nodigen voor een gesprek. Indien verweerster gelet op het 'boksincident' aarzelingen had om een gesprek met klager aan te gaan, had zij een collega kunnen vragen het gesprek bij te wonen. In een dergelijk gesprek had zij de vragen van klager, die bij hem leefden, gelet op zijn e-mail van 17 maart 2018, kunnen beantwoorden.

Ook had zij het verschil in haar benadering van klager zelf en van zijn partner kunnen uitleggen.

Dat klager wellicht zelf geen behoefte meer had aan een dergelijk gesprek staat hieraan niet in de weg.

Door in haar e-mail aan klager mee te delen dat zij de behandeling beëindigde en door zijn partner aan te bieden om de therapie in de vorm van individuele gesprekken voort te zetten, creëerde verweerster onduidelijkheid in haar benadering van het cliëntsysteem.

Bovendien liet zij klagers vragen onbeantwoord.

Het College acht verweersters handelwijze met betrekking tot de beëindiging van de behandeling in strijd met artikel 21 en met de tweede zin van artikel 40 van de Beroepscode 2015, zodat het tweede klachtonderdeel gegrond is.

Het College merkt op dat overtreding van de door klager genoemde artikelen van de Beroepscode 2015, te weten de artikelen 13, 18, 19 en 45, niet is geconstateerd.

Daarbij tekent het College aan dat artikel 19 betrekking heeft op situaties waarin de psycholoog ten gevolge van bijvoorbeeld ziekte niet in staat is de professionele relatie voort te zetten, hetgeen hier niet het geval was.

Het College komt tot de slotsom dat de klacht deels gegrond is.

Het College acht de maatregel van waarschuwing passend.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht deels gegrond als voormeld;
- waarschuwt verweerster.

Aldus gewezen op **14 november 2018**

door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
mr. T.A. Leenhouts-Strijker, secretaris,
drs. R. Beer,
prof. dr. P.T. Cohen-Kettenis,
dr. H.F.A. Diesfeldt,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

J.P. Fokker